

ROZHOVOR S MARIÍ SOUCHOVOU

Marie Souchová vyučuje matematiku a je zároveň lektorkou projektu Techambition. Pochopitelně tento program využívají ve výuce také její kolegové a kolegyně na Smíchovské SPŠ a gymnáziu. Matematiku, které se hodně středoškoláků bojí, dokáže učit tak, že její studenty baví a v anketách ji hodnotí jako jednu z nejlepších učitelek na škole.

Jak moc je podle vás důležité, aby se studenti středních škol nespokojovali jen s klasickou výukou, ale sami pracovali na svém rozvoji v rámci samostudia, neformálního vzdělávání, práce či podnikání?

„Myslím, že je to otázka nejen školy, ale i rodiny a na střední školu by už studenti měli přijít s určitou dávkou chůtění dozvědět a naučit se něco nového. Samozřejmě k tomu musíme přidat i jejich ctížádost, kterou je třeba probudit rovněž dřív než na střední škole.

V dnešní době není problém si vyhledat informace na internetu. Znáám spoustu mladých lidí, kteří si doplňují znalosti nad

rámec školy, pokud uznali, že je potřebují. Naopak si myslím, že tyhle informace jsou pro člověka, bez ohledu na věk, cennější, protože ví, proč je hledá a umí je dál lépe použít.

Student, který chce při studiu na střední škole pracovat, by se neměl při plnění svých studijních povinností na práci vymlouvat a studium zanedbávat.“

Proč by se studenti neměli matematiky bát, respektive jak to udělat, aby je naopak dokázala zaujmout? Jak získat jejich vnitřní motivaci?

„Matematiky opravdu není třeba se bát a je chybou, že někdy na základní škole udělá „neodborník“ žákům z matematiky peklo. Později je těžké studenta přesvědčit, že tomu je jinak a dá se s matematikou seznamovat radostněji. Je známo, že matematika rozvíjí a podporuje logické myšlení.

Vždyť nyní lze v matematice uplatnit nové výukové programy a udělat studentům výuku zajímavější a zábavnější. V neposlední řadě bych ráda zmínila pochvalu jako fungující prostředek k motivaci. I na střední škole vidím u studenta radost, když najde správné řešení, pochopí daný problém. Pro

ROZHOVOR

mnohé je pochvala důležitější nebo stejně důležitá jako známka.“

O čem je program Techambition, jakou roli v jeho propagaci hrajete vy a jak jste spokojená s jeho aplikací na Smíchovské SPŠ a gymnáziu?

„Techambition je výukový program, který má pomáhat jak vyučujícím, tak studentům. Každá lekce vede krok za krokem uživatele ke správnému řešení. Pokud student špatně odpoví, tak program zobrazí s vysvětlením správný výsledek. Po probrání látky si mohou studenti dané téma s programem zopakovat, hlavně si pustit v klidu vizualizace, které nemuseli v hodině dostatečně pochopit. Techambition lze užívat i obráceně. Studenti si mohou nastudovat novou látku a následně se ptát na nejasnosti. Velice oblíbená a efektivní je v programu možnost „skupinové práce“, ale nejde vhodně využít při on-line výuce. Podrobnější a další vysvětlování by bylo na celý další rozhovor.“

S týmem lidí kolem Techambitionu jsem se setkala před lety na konferenci a od té doby jsme v pracovním i přátelském spojení. Nejdřív jsem se studenty volitelného předmětu z matematiky pilotovala nové příklady a lekce. Následně jsem začala užívat program se svými studenty. V rámci předmětové komise jsem seznámila ostatní členy s užíváním programu a snažím se jim pomáhat. Osobně si myslím, že je škoda, že Techambition nevyužívá víc studentů a pedagogů.“

Nebývá zase tak zvykem, aby studenti o učitelích a učitelkách matematiky mluvili v superlativech. Co říkáte, že vás opakovaně označují za jednu z nejlepších učitelek a učitelů na škole?

„O tom nevím, každopádně mě to těší. Každý rok se najdou studenti, kteří se přijdou pochlubit po maturitě a přijímacích zkouškách a poděkovat, že jim práce se mnou pomohla. Je to velice milé. A recept? Je velice jednoduchý. Učím matematiku s láskou a dnes si již troufám říct, že s velkou dávkou zkušeností. Nestací si jen vzít plány a odškrtnout si splněné. Důležitá je provázanost kapitol a oddělení podstatného od zbytečného. Všechna léta na sobě pracuji, seznamuji se s novými trendy ve výuce. Nestací si koupit jen novou učebnici, sbírku, ale snažit se přiblížit studentům právě přes nové technologie. A na závěr, musíte mít tu vnitřní motivaci, že chcete, aby se studenti

něco naučili. Záleží mi na tom, zda bude student dál úspěšný a spokojený.“

Co myslíte, nebylo by lepší vyučovat veškeré předměty v souvislostech, společně, aby studenti pochopili, k čemu jim probíraná látka bude v reálném životě? Není přeci jen dost často probíraná látka odtržená od praxe?

„Určitě by bylo lepší vyučovat v souvislostech, ale musíte na tom pracovat s lidmi stejného přesvědčení a názorů. Loni jsem měla možnost být na Smíchovské škole u maturit jako místopředseda a tak jsem slyšela i ostatní předměty. Bylo mi líto, když studenti bojovali v odborných předmětech s problémem z matematiky. Pokud jako matematik budu vědět, že tuhle pasáž je třeba „upřednostnit“, umím si s tím poradit. Každopádně nyní se snažím prokládat výuku matematiky vhodnými reálnými příklady. Nejdůležitější v dnešní době vidím posílení znalostí z finanční matematiky.“

Nemělo by se učivo redukovat, respektive stanovit jádrový základ, který se bude procvičovat a opakovat, aby ho všichni pochopili a mohli na něm stavět, a rozšiřujícím učivem vzdělávat jen ty, kteří na danou oblast mají talent, mají o ní zájem?

„Ano, pokud můžu mluvit za matematiku, tak jsou kapitoly, které jsou méně důležité, a není nutné, aby je znali studenti, kteří nepůjdou studovat na vysokou školu. K ostatním předmětům bych se nerada vyjadřovala.“

K zamyšlení by bylo i to, že „táhneme“ v celé třídě studenty, kteří chtějí dál studovat i ty, kteří mají sotva na to, aby složili maturitu. První skupina skutečně potřebuje, alespoň v matematice, náš servis, aby byli úspěšní dál. Pro ty, kteří končí maturitou, můžeme probírat jen to základní učivo a nic se nestane. Pokud si student vybere předmět, zaměření, které ho zajímá, je předpoklad, že bude úspěšnější.

Bohužel druhá věc je, že základní matematické operace je třeba se naučit, aby student mohl řešit příklady ze středoškolské matematiky. Maturant, který neumí správně vyřešit kvadratickou rovnici je stejně směšný jako ten, co neumí správně napsat slovo maminka.“

Děkujeme za rozhovor.